

almindelig Afgift af 2 Rd. pr. Commercelæst af Skibets hele Drægtighed for Ind- og Udgaende, uden at der i saa Fald toges Hensyn til, enten Skibet var ladet eller ei, eller til Ladningens Indhold, hvortil kom en Tillægsafgift af 3 Rd. pr. Commercelæst, naar Skibet vilde drive Speculanthandel, dog at denne Afgift ikke skulde svares af de paa Færøerne etablerede faste Handlende, som fra deres Etablissementer sendte Skibe til et andet Sted paa Verne for med samme at drive Handel directe med Indbyggerne, og et Heller af de Skibe, som i Ballast gif til Færøerne for at tilforhandle sig Heste og andre levende Creaturer.

Ministeriet maa i denne Anledning bemærke, at der i det Rådgivinget forelagte Lovudkast, efter foregaaende Brevverling med Finanzministeriet, var foreslaaet en højere Afgift af Læstdrægtigheden, nemlig 2 Rd. pr. Commercelæst af Skibets hele Drægtighed, saavel ved Indgaaende som ved Udgaende, dog at Afgiften skulde nedsættes til det Halve, forsaavidt det ankommende Skib blot var ballastet og ingen Varer udloste, eller Skibet afsættede ballastet. Ministeriet finder imidlertid ikke nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa Commissionens Forslag, især da den derved opstaaende Afgang i Statsintraderne formeentlig for største Delen vil blive dækket ved Indtægten af den forømmelte Tillægsafgift af 3 Rd. pr. Commercelæst, som vil være at erlægge af Speculanthandelen. Vel er denne Afgift af Speculanthandelen ikke optaget i Loven af 15de April d. A. angaaende Skibsfart og Handel paa Island, men Ministeriet har desuagtet dog formeent, at den ikke burde bortfalde for Færøernes Bedkommende, thi deels vil der ifølge nærværende Lovudkast indrømmes Speculanthandelen paa Færøerne større Friheder end i Island, og deels ere de Skibe, som anløbe Færøerne, ifølge Udcastet fritagne for at erlægge de i Loven af 15de April d. A. § 8 bestemte Gebyrer. Da det imidlertid ikke vil kunne undgaaes, at der jo maa tilfåaes saavel Landfogden som Sysselmændene ikke ganske ubetydelige Godtgjørelser for de Forretninger, som i Anledning af Handelsens Frigivelse vil blive dem overdragne,

er det saa meget mere billigt, at idetmindste en Deel af disse Udgifter erstattes Statskassen af de Handlende. Hertil kommer endnu, at de, som ville nedsætte sig paa Færøerne for der at etablere fast Handel, navnlig i Begyndelsen langt mere vilde trænge til Beskyttelse imod en altfor vidtdeven Speculanthandel, end de faste Handlende paa Island.

Skjøndt det er en Selvfølge, at de Skibe, som kun ere bestemte til Rysfart og Fiskeri eller som løbe i Havn blot for at hente Provision, ikke betale den omhandlede Læstafgift, naar de ikke løse eller lade, har Ministeriet dog anseet det rettest ved den derom foreslaaede Bestemmelse at forebygge al Tvivl.

Da Afgiftens Beregning bør gjøres saa simpel som muligt, formenes det rigtigst at reducere fremmede Skibes Maal til danske Commercelæster, hvorved der ikke vil frembyde sig nogen Vanskelighed, idet Reductionen vil kunne foretages efter samme Regler, som ved Løbstederne i Danmark følges, hvad Havneafgifter angaaer, og de i saa Henseende fornødne Tabeller derhos vil kunne meddeles dem, der skulle oppebære Afgiften.

ad § 6.

Da Ministeriet anseer det for rettest, at Færøerne tages med i de Underhandlinger, som ville blive aabnede med vedkommende fremmede Magter, er nærværende Paragraph derfor redigeret ganske i Overensstemmelse med § 7 i Loven af 15de April d. A. om Skibsfart og Handel paa Island.

ad § 7.

Af Skibe, der ankre i en færøest Havn, er i Medhold af Fundats af 28de August 1767 § 11 og fgl. Resol. af 3die Januar 1827 § 2 hidtil blevet erlagt en Afgift af 1 Rd. til Amtsfattigkassen, hvilken Afgift formeentlig bør bibeholdes, dog at den ikke svares af Skibe, som beviislig søge Rodhavn, i Lighed med den Fritagelse for Skibsafgifter, der for Danmark er indrømmet ved Placat af 21de Januar 1846 og 9de Juli 1847 og for de vestindiske Besiddelser ved allerhøjeste Resol. af 6te October 1850. Commissionen har derhos formeent, at de fornødne Bestemmelser, saavel